

ser har adgang til forældremyndighedens indehavers bolig uden retskendelse. At der er adgang uden retskendelse begrundes med, at der foreligger en afgørelse fra børn og unge-udvalget, og at det må formodes, at barnet eller den unge opholder sig hos forældremyndighedens indehaver. Der vil derfor ikke være noget grundlag for en domstol at tage stilling til.

Kommunen kan i forbindelse med fuldbyrdelsen af afgørelsen alene lede efter barnet i forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer, og medtage barnet. Kommunen kan anmode politiet om bistand til at udøve disse beføjelser. Socialministeren fastsætter efter nærmere aftale med justitsministeren regler herom.

Hvis børnene opholder sig hos andre end forældremyndighedens indehaver, reguleres spørgsmål om adgang til disses bopæl af retsplejelovens almindelige bestemmelser. I det omfang sådanne personer gemmer barnet eller den unge med henblik på at unddrage barnet fra kommunens fuldbyrdelse af børn og unge-udvalgets afgørelse, vil der efter omstændighederne foreligge en overtrædelse af straffelovens § 215. I sådanne tilfælde kan politiet - eventuelt efter anmodning fra kommunen - foretage ransagning, hvis betingelserne i retsplejeloven er opfyldt. Det forudsættes, at en repræsentant fra kommunen kan være til stede i forbindelse med en eventuel ransagning.

De foreslåede nye bestemmelser §§ 42 a og 42 b vil efter forslaget ikke være omfattet af § 48, idet barnet og den unge forudsættes at opholde sig i anbringelsesstedet, hvorfor der ikke vil være grundlag for politiets medvirken til fuldbyrdelse af afgørelsen.

Til nr. 23 og 24

Efter den gældende lovs § 55, stk. 2, kræver en ændring af anbringelsessted samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år. Det gælder uanset, om anbringelsen af barnet eller den unge uden for hjemmet er iværksat med eller uden samtykke. En ændring af anbringelsesstedet uden samtykke hertil kan kun ske ved, at der i børn og unge-udvalget træffes afgørelse, henholdsvis en fornyet afgørelse efter lovens § 42.

Børn og unge-udvalget har alene til opgave at tage stilling til anbringelsesgrundlaget, dvs. hvorvidt kriterierne i § 42 for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er opfyldt. Det er kommunen, der træffer afgørelse om valg af anbringelsessted i overensstemmelse med planen for det enkelte barn eller den enkelte unge. Det gælder både typen af anbringelsessted og det konkrete valg. Kommunens afgørelse om valg

mellem forskellige typer af anbringelsessteder kan indbringes for det sociale nævn.

Efter forslaget vil kravet om samtykke til ændret anbringelsessted også omfatte situationer, hvor anbringelsesgrundlaget er de foreslåede nye bestemmelser til § 42 a eller § 42 b. Hvis der ikke kan opnås samtykke til ændret anbringelsessted, kan anbringelsesstedet kun ændres ved, at der træffes afgørelse efter § 42.

Forslaget indebærer den ændring, at i situationer, hvor anbringelsesgrundlaget er § 42, skal der fremover ikke nødvendigvis træffes fornyet afgørelse efter § 42, selvom kommunen ikke kan opnå samtykke til ændret anbringelsessted. Hvis forældrene og den unge, der er fyldt 15 år, giver samtykke til, at der ikke træffes fornyet afgørelse efter § 42, kan kommunen træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, uden at forelægge sagen for børn og unge-udvalget til efterprøvelse af, om tvangskriterierne i § 42 fortsat er opfyldt.

Forslaget tager sigte på tilfælde, hvor anbringelsesgrundlaget efter § 42 er fastslået på et tidligere tidspunkt, og hvor spørgsmålet for forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år alene er, at de ikke ønsker en ændring af anbringelsesstedet. Kommunen kan da søge om samtykke til, at der ikke skal træffes en fornyet afgørelse i børn og unge-udvalget. Herved undgås unødigt behandling af en række sager, som ingen har interesse i bliver behandlet.

Forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, vil have de samme muligheder som hidtil for at få prøvet anbringelsesgrundlaget i forbindelse med en uønsket ændring af anbringelsesstedet, herunder klageadgang til Den Sociale Ankestyrelse, hvis afgørelse kan indbringes for landsretten. Kommunen kan kun undlade at forelægge spørgsmålet om anbringelsesgrundlaget for børn og unge-udvalget, hvis forældrene og den unge giver samtykke til, at der ikke skal træffes fornyet afgørelse efter § 42.

Forældrene og den unge, der er fyldt 15 år, har adgang til at påklage kommunens afgørelse om valg af type af anbringelsessted til det sociale nævn.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 25 og 26

Som et led i, at barnets eller den unges synspunkter inddrages og tillægges passende vægt efter barnets alder og modenhed, foreslås det, at barnet og den unges synspunkter og holdninger høres i samme omfang ved ophør af en anbringelse, som forinden der træffes afgørelse i en sag om foranstaltninger.